

حجت الاسلام مهدی زاده در گفت و گو با قدس از شیوه درست تنظیم گری مراسم اربعین و اهمیت آن در رویارویی با رخداد های آینده می گوید

صیانت از شبکه مردمی اربعین

۲

با پشتیبانی از گروه ها و مجموعه های بانوان شهر مشهد محقق می شود

قرارگاه مردمی «نجمه خاتون» میزبان زائران دهه آخر صفر

در روزهایی که مشهدالرضا (ع) مهیای حضور پرشور زائران دهه آخر صفر می شود، مرکز امور بانوان و خانواده بنیاد کرامت رضوی قرارگاه مردمی «نجمه خاتون» را برپا کرده تا با پشتیبانی از گروه ها و مجموعه های بانوان شهر مشهد، شرایط میزبانی شایسته از خیل زائران را فراهم کند. مراسم آغاز فعالیت این قرارگاه دیروز با حضور

معاون هماهنگی مدیریت امور زائران استانداری خراسان رضوی و ۷۰ نفر از بانوان فعال فرهنگی اجتماعی مشهد از ...

ویژه فرهنگ و معارف رضوی | سال دوم | ویژه نامه ۳۳۱

تکته ها / آیت الله مجتبی تهرانی
استجاب دعا دیر و زود دارد سوخت و سوز ندارد

در یک میزگرد مطرح شد
بازسازی حافظه جمعی شیعه در اربعین
آموزه های عاشورا، دستمایه نخستین قیام شیعیان عراق علیه رژیم بعث
«انتفاضه اربعین» چگونه شکل گرفت؟
۵ رکن اصلی آداب زیارت سیدالشهدا (علیه السلام)

منبر مجازی حقیقت زیارت

حجت الاسلام مرتضی جوادی آملی اربعین پیام بسیار مهم و بزرگی همراه دارد و در حقیقت استمرار و ادامه حرکت عاشورایی سالار شهیدان را بایستی در اربعین جست و جو کرد. اما برای تبیین مسئله اربعین لازم است بدانیم معنای زیارت چیست؟ چون عملاً زائر اربعین سالار شهیدان می رود تا او را زیارت کند. مراد از زیارت این است که زائر قلب، عقد، نفس و آینه وجودش را به سمت آن حقیقت بگرداند تا آنچه در حقیقت آن منظور وجود دارد در قلب، عقد، نفس و آینه جان انسانی بتابد. پس حقیقت زیارت همان ارادت و معرفت قلبی و عقدی است. علی (ع) در خصوص قد قامت الصلاه فرمودند: وقتی انسان مسلمان اقامه و قد قامت الصلاه می گوید یعنی وقت زیارت و مناجات با پروردگار عالم رسیده است. در این حالت روشن است که انسان در حال زیارت قلب، روح، جان و نفس خویش را به سمت پروردگار عالم نگاه می دارد تا جلوه های ربوبیت پروردگاری در جان عبودیت رسوخ کند و انسان با نوانبیت وجود الهی بتواند زندگی، معیشت و معاد خود را تأمین کند.

در اربعین سالار شهیدان هم این نکته وجود دارد، انسانی که به سوی زیارت امام حسین (ع) حرکت می کند، باید این هدف را مدنظر قرار دهد که با اندیشه، روح، شعارها و آرمان های امام حسین (ع) بیعت کند و دل و جان را فرو بسپارد و خود را در گرو آن عزیز قرار دهد. همان طور که جابر بن عبدالله انصاری نخستین زائر حرم سالار شهیدان حسین بن علی (ع) بود و خود را در مقابل امام حسین (ع) این گونه می دید. جابر بن عبدالله انصاری به عنوان نخستین زائر حرم امام حسین (ع) در عمل، مرام و آیین خود را شریک حضرت می دانست و بیان می کرد با همه اصحاب و یارانی که در رکاب امام حسین (ع) به شهادت رسیدند همراه، همفکر و همدل است و مسیر وجودی و زندگی او با آنان همراهی و همدمی دارد که حتی عطیه بن سعد از این مسئله به شگفت آمد و جناب جابر بن عبدالله انصاری در مقام پاسخ به این شگفتی و تعجب جناب عطیه فرمود: «من از حبیبم رسول الله (ص) شنیدم که اگر کسی قومی را دوست داشته باشد با آنان محشور می شود و اگر عمل قومی را بیسنند، با آنان شریک خواهد بود».

با این سخنان ارزشمند، جابر بن عبدالله انصاری پیش از اینکه راهیمیایی یا پیاده روی کند، همدلی، همفکری و همراهی خود را با امام حسین (ع) اثبات کرد و پس از آن، مسیر از مدینه به کوفه و کربلا را طی کرد. بنابراین بر ما هم لازم است که بتوانیم این همدلی و اندیشه بلند امام حسین (ع) را پیدا کنیم.

گزارشی از فعالیت های موبک آستان قدس رضوی در کربلا این خیمه با عشق پابرجاست

امیدوارم خداوند طول عمر به ایشان بدهد که همیشه مشوق ما در کار خدمت رسانی هستند. گرمای هوا، بی خوابی، خستگی و سختی موجب می شود افراد بی حوصله شوند و ما سعی می کنیم با لیوان آب یا شربت، میان وعده و وعده های غذایی، کمی از رنج سفر کم کنیم. این موبک به همت کمک های مردمی و عاشقان اباعبدالله (ع) و امام هشتم (ع) برپاست و امیدواریم بتوانیم نوکری امام حسین (ع) را به جا بیاوریم. مردم ما مشتاق زیارت ائمه (ع) هستند و باید کرامت زائران حفظ شود.

عشق به امام (ع) وصف کردنی نیست
بوی برنج آبخش شده و عدس فضای موبک را پر کرده است. آقا صبور ۵۲ ساله با چای و دمنوش بین آشپزها و خدمه می چرخد تا هر که خواست گلویی تازه کند. او درباره حضورش در کربلا و وظیفه اش در موبک عنوان می کند: ۲۲ روزی است که در کربلا هستم و چای و دمنوش دست خدمتگزاران به امام حسین (ع) در موبک می دهم تا بتوانند با قوت و انرژی کار کنند. گرمای هوای اینجا خیلی طاقت فرساست اما عشق به امام حسین (ع) وصف شدنی نیست و دوری و دلنگانی از خانواده و سختی کار نمی شناسد و یک نگاه به گنبد حرم اباعبدالله (ع) هر مسئله ای را حل می کند.

علی اکبر اشراقی از دیگر خادمان سبزیپوش موبک است. او می گوید: به لطف امام حسین (ع) من خستگی نمی شناسم و از ۲۴ ساعت، ۴ ساعت استراحت می کنم و در بقیه ساعات خدمت رسانی به زائران کربلا را انجام می دهم. روزی افزون بر ۱۵ هزار وعده غذا در وقت شام، ناهار و صبحانه توزیع می کنیم که به نظرم فرصت خدمتگاری محدود است و خستگی معنا ندارد.

خادم اهل البیت (ع) که باشی فرقی نمی کند که کجای می گوید: جا دارد از تولیت آستان قدس رضوی حاج آقای مروی تشکر کنم که زحمت کشیدند و در این هوای گرم با ازدحام زائران در موبک ما حضور پیدا کردند و قوت قلبی برای ما و همه خادمان شدند و

به توزیع شربت و بسته های متبرک می کنیم و در سایر وعده ها هم به همین طریق البته با میان وعده متفاوت مثلاً توزیع انواع میوه را دنبال می کنیم.

از دهه کرامت شروع شد
ایرانمنش که هم خیریه اش به وسعت ایران کار خیر انجام داده و هم در گذشته حضوری فعال در خدمت رسانی به زائران کربلا داشته است، ادامه می دهد: خدمت ما در اربعین به این ۱۰ روز ختم نمی شود. ما از دهه کرامت در حال برنامه ریزی برای این مناسبت هستیم و در این مدت به دنبال بانیان کار، جمع آوری وسایل، تدارک الزامات و هماهنگی با نیروها برای خدمت رسانی بوده ایم و توانستیم ۱۷ میلیارد کمک مردمی برای برپایی موبک جمع آوری کنیم.

وقتی درباره موقعیت مکانی موبک سؤال می پرسیم می گوید: در حرم امام حسین (ع) در صحن عقبله بنی هاشم (س) مستقر هستیم که ساخت همین صحن داستان جالبی دارد. در سال ۸۹ وقتی شهید سلیمانی به کربلا مشرف شدند وقت زیارت حرم امام حسین (ع) دستشان گرد و غبار نشسته روی ضریح را لمس می کند. همان جا تصمیم می گیرند که کار بازسازی عتبات عالیات را شروع کنند. وقتی وارد تهران می شوند ستاد بازسازی عتبات عالیات را راه اندازی می کنند. این قسمت که حد فاصل تل زبینه و حرم امام حسین (ع) است سابق بر این معازر و بازار بوده که توسط ستاد بازسازی عتبات عالیات خریداری و صحن عقبله بنی هاشم (س) در آن ساخته شد و اکنون موبک آذربایجانی های مقیم مشهد با مشارکت دریانان حرم مطهر رضوی در این محل خدمت رسانی می کنند.

حاج مقصود ایرانمنش در پایان به حضور تولیت آستان قدس رضوی در موبکشان اشاره می کند و می گوید: جا دارد از تولیت آستان قدس رضوی حاج آقای مروی تشکر کنم که زحمت کشیدند و در این هوای گرم با ازدحام زائران در موبک ما حضور پیدا کردند و قوت قلبی برای ما و همه خادمان شدند و

طاهره فجرداولی از تل زبینه که برای زیارت حرم امام حسین (ع) می روی، باید از میان صحن عقبله بنی هاشم (س) بگذری.

صحنی که در این روزها میزبان خیل عظیم زائران و موبک های خدمت رسانی اربعین است. در میانه های صحن و بین موبک های تماماً سبزیپوش، موبک بزرگی با پرچم های آویخته یا اباعبدالله (ع) و آستان قدس رضوی خودنمایی می کند. دریانان سبزیپوش آستان قدس رضوی در همراهی با اعضای خیریه آذربایجانی های مقیم محله شهید کامیاب مشهد در حال بار گذاشتن دیگ های غذا برای وعده شام هستند. هر کسی عهده دار کاری است. یکی برنج های خیس خورده را می آورد و دیگری مخلقات برنج را آماده می کند و ...

جز زیبایی چیزی نمی بینیم
حاج مقصود ایرانمنش، مسئول و بانی خیریه آذربایجانی های مقیم مشهد که سفیدی بر موی سر و صورتش نشسته درباره عشقش به ائمه (ع) می گوید: حضرت زینب (س) با همه سختی که در کربلا دیدند وقتی از ایشان درباره مصیبت کربلا پرسیدند پاسخ دادند: «جز زیبایی چیزی ندیدم». حالا اینجا هم با همه گرما و کمبود امکاناتی که هست جز زیبایی، رحمت و نگاه ائمه (ع) چیزی وجود ندارد و ما با افتخار خادمی و نوکری امام حسین (ع) را می کنیم. او در ادامه درباره نحوه خدمت رسانی شان عنوان می کند: موبک ما به صورت ۲۴ ساعته خدمت رسانی می کند و در هر وعده تنها نیم ساعت برای نماز تعطیل است. شب ها تا صبح برنامه داریم، وعده های غذایی که تمام می شود شروع به توزیع میان وعده می کنیم. خدمه موبک که ۲۰ نفر هستند را شیفت بندی کرده ایم و در هر شیفت حدود ۲۰ نفر در بحث تهیه و توزیع غذا و سایر اقلام کمک می کنند. معمولاً صبحانه ما تا ساعت ۸ صبح طول می کشد و پس از اتمام صبحانه تا اذان ظهر اقدام

نذر ارباب به تو از دور سلام

رقیه توسلی | شماره اش که می افتد روی گوشی ام می گویم حتماً زنگ زده برای حلالیت... از آن طرف صدایی اما خسته و بی دل و دماغ می گوید: می بینی باز قسمت نشد. والا من گناهکار کجا، کربلا کجا؟ دو سال پیش که بابام رفت به رحمت خدا گفتم حتماً مشیت بود که نرم، امسال چی؟ کوله ام که بسته بود، مرخصی که ردیف شد، پیش پیش به همه گفتم راهی ام، دعا گویم، می خواهم نائب الزیاره بابا باشم... بعد بی خدا حافظی موبایل را می دهد به مهتاب. او هم دست کمی از لیلی ندارد. می گوید: بچه ها دلشون شکسته خیلی... کجایی؟ فکر کنم تو چشممون کردی از همون وقت که قرعه به اسمت درنیومد. لبخند به لب می گویم: قشنگ معلومه دیوار کوتاه تر از من پیدا نکردید. قضیه چیه؟ می روم سر وقت واتس آپ. کی صد و خورد های پیام گذاشته اند توی گروه که من ندیدم. اطلاعاتی را می بینم: «به استحضار عزیزان می رساند به علت بسته شدن مرز و جلوگیری از ورود اتوبوس ها و ازدحام جمعیت و گرمای شدید هوا و نبود امکانات و شرایط، برنامه اعزام کاروان خبرنگاران به سفر زیارتی اربعین لغو شده است. لذا از همه بزرگواران پوزش می طلبیم». گردنم کج می شود و احساس همدردی می کنم با همکارانم. حق می دهم به لیلی و مهتاب و خانم هاشم پور و باقی بچه ها که دپرس باشند. عجب پیشامد ناخوشایندی! غمگینی هم دارد واقعاً. اما همین که شماره لیلی را می گیرم، یاد آن سالی می افتم که با خانجان رفته بودیم تعزیه. یاد او که بعد از پایان اجرا، اولین بسته طرف نذری را داد دست آقای شمر. دست بازیگر نقش شمر، بیشترین خسته ناشید و خداقوت را هم به او گفت. بعد یاد اشک های شمر می افتم که رو به ما قسم خورد من آدم این خنجر و این لباس قرمز لعن شده نیستم حاج خانم. من امام حسینی ام... هیچ وقت حرف قشنگ خانجان در آن لحظه فراموش نمی شود. گفت: داشتم شما و مردم را تماشا می کردم. شمری که برای نقشش کتک بخورد، لعنت بشود، اشک بریزد، فراق بکشد، زخم بخورد، خُر است باباجان. اجرت با سیدالشهدا (ع). شمر کجا بود؟ شما عاشقید. **سنجاق:** هر که از عشق تو دیوانه نشد، عاقل نیست

